

BISTRIŠKE »CUMPERNICE«

O legendah na Bistrici sva se pogovarjali z Gizelo Žižek, ki je bila rojena leta 1929 na Gornji Bistrici.

Zgodbe so si največkrat pripovedovali ob večerih ko so z družino in znanci »lupali seme«. Še posebej grozne zgodbe so bile takrat ko so bili otroci poredni in jih je bilo potrebno prestrašiti. Zgodbe je babica Gizela slišalo od svojih staršev in starih staršev. Sama več teh zgodb ni pripovedovala svojim otrokom.

ZGODBA O BELEM KRIŽU IN »CUMPERNICAJ«

Pri belem križu se križa 5 cest zato je bila ta točka idealna za srečevanje »cumpernic« iz domače Bistrice in sosednjih vasi. Na srečanje so priletele na metlah vedno ob polnoči. Ko so letele so povzročale pravi vihar. Domačine je bilo tega zelo strah zato so se temu kraju še posebej ponoči izogibali.

Domačini so po pripovedovanju večkrat naleteli na njihovo srečanje ampak one nad tem niso bile navdušene. »Cumpernice« so bile včasih dobre volje takrat so obiskovalce pogostile s pecivom (fankami) in jim ponudile nekaj peciva tudi za domov. Ko so obiskovalci prišli domov so v žepih namesto peciva našli konjske fige (konjske iztrebke).

V primeru da so bile »cumpernice« slabe volje so obiskovalce »zacumprale«. Po navadi so ti ljudje blodili cele noči in dneve tako, da so bili čisto izčrpani. Lahko pa so tudi celo noč hodili v spanju. V primeru, da si ob obisku imel oblečeno obleko »narobe« te niso morale »zacumprati«

»Cumpernice« so bile po pripovedih vaščanke Bistrice, ki so se jih vsi izogibali. Bile naj bi škodoželjne in se zavedale svoje moči. Vaščani tem ženskam niso upali pokazati svojih majhnih otrok saj naj bi iz otrok posrkale vso mladost in bi na ta račun ostale mlade one. Pri družinah so lahko »zacumprale«, da živali pri hiši niso bile dobro rejene ali niso imele mladičev. Tudi denar pri hiši so vedele »zacumprati«, da je skopnel.

Babica Gizela ne pozna nobene zgodbe o Murskon možu saj si teh zgodb niso pripovedovali.

Zapisali:

Tinkara Dogar Žižek

Alina Bohnec